

[Aase Olesen]

fordi der ikke er et behov? Nej, selvfølgelig ikke.

Jeg synes, at ministeren påtager sig et meget stort ansvar ved at være så totalt afvisende, også for en eventuel mindre ændring i de kommende år.

Industriministeren (Stetter):

Butikshandelen, de ansatte, forbrugerne ønsker ingen ændringer i lov om butikstid. Forslagsstillernes ønsker – de er et mindretal – svarer ikke til de involverede parters interesser. Lad os begynde med, at det offentlige giver publikum den samme service, som de ansatte i butikkerne giver publikum i dag. Det er dér, man skal starte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Forslaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, nævnte måde).

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 24 (SF, RV og FP) stemte for, 93 (S, KF, V, CD, VS og KrF) imod; 1 (Tove Lindbo Larsen (S)) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give vedrørende forberedelserne til Det europæiske Råds møde i juni vedrørende EFs fremtidige udvikling og vedrørende det grundlag, regeringen vil føre forhandlingerne på?«

Af Ivar Nørgaard (S), Kent Kirk (KF), Bjørn Elmquist (V), Gade (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Brusvang (CD), Albrechtsen (VS), Kofod-Svendsen (KrF), Ove Jensen (FP) og Maisted (FD).

(Forespørgslen anmeldt 9/5 85. Fremme af forespørgslen vedtaget 15/5 85).

Begrundelse

Ivar Nørgaard (S):

Da Det europæiske Råd holder møde i slutningen af juni, da folketinget formentlig

ikke er inde i slutningen af juni, og da vi ikke har haft en markedsdebat siden 28. maj sidste år, finder samtlige partier her i folketinget det rimeligt og rigtigt at bede udenrigsministeren redegøre for, hvilken holdning regeringen agter at indtage ved de forhandlinger, der skal finde sted i Det europæiske Råd i Milano mod slutningen af denne måned.

Besvarelse

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Udgangspunktet for regeringens standpunkt til de kommende drøftelser om det europæiske samarbejdes fremtid er, at Danmark har en væsentlig interesse i en fortsættelse, styrkelse og udbygning af det europæiske samarbejde. Det gælder såvel EF-samarbejdet inden for Romtraktaten, som det gælder de ti's europæiske politiske samarbejde, det såkaldte EPS, om udenrigspolitiske spørgsmål.

Alene kan Danmark ikke på tilfredsstillende måde løse de økonomiske og sociale problemer, vi står over for, og som jo i så høj grad kommer til os udefra. Et lille land med en så åben økonomi som den danske er i ganske særlig grad afhængigt af omverdenen. De store udsving i verdensøkonomien, valutaforholdene, rente- og kapitalbevægelser samt råvarepriser og selvfølgelig især olieprisen er alt sammen noget, der påvirker den danske økonomi på en måde, vi ikke selv kan kontrollere. På tilsvarende måde er de regler, der fastlægges for den internationale handelspolitik, af afgørende betydning for et land som Danmark, hvor cirka en tredjedel af den samlede produktion går ud i den internationale omsætning. Og hertil kommer, at Danmark ikke har ressourcer, hverken finansielle eller menneskelige, til isoleret fra de øvrige europæiske lande at satse på forskning og teknologi i det omfang, som er nødvendigt for at bevare placeringen som et moderne og velstående industrisamfund.

På det udenrigspolitiske område er det ligeledes vigtigt, at vi sammen med vore EF-partnere kan påvirke den internationale udvikling gennem fælles handling.

Den bedste og i virkeligheden den eneste måde at løse disse problemer på er at tilstræbe et internationalt samarbejde, og dette må for Danmarks vedkommende naturligt ske på